

[„A TREIA FIGURĂ...”] – de Mihai Eminescu

A treia figură e aceea în care medius e subiect în amîndouă premisele, deci:

M + S M + S M – S M – S

M + P M – P M + P M – P

Regulele sînt:

-) Minora trebuie să fie afirmativă.
-) Nu se poate concluda decît particular.

Modurile ae și ao sînt excluse prin regula întîi, care zice că minora nu poate fi negativă.

aa și ea sînt excluse prin reg[ula], care zice că concluzia nu poate fi generală.

Deci rămîn moduri.

aa, ai, ia afirmative [Darapti, Datisi, Disamis]

eao, eio, oao, negative [Felapton, Ferison, Bocardo]

Exemple:

Pentru Darapti:

Divizibilitatea materiei în infinit este nepricepută.

Divizibilitatea materiei în infinit este foarte sigură. Există deci lucruri foarte sigure cari sînt nepricepute.

MIHAI EMINESCU

OPERA POLITICA

1870 – 1877

ALBINA, FAMILIA, FEDERATIUNEA, CONVORBIRI LITERARE, CURIERUL
DE IASI

EDIȚIE CRITICĂ ÎNTEMEIATĂ DE P E R P E S S I C I U S

EDIȚIE CRITICĂ ÎNGRIJITĂ DE MUZEUL LITERATURII ROMÂNE

Coordonator DIMITRIE VATAMANIUC

Editura Academiei RSR, 1980

Pag. 314

Mihai-Eminescu.Ro